

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 11T/67/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2322011338
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Dziak
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2023:2322011338.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta, samosudcom JUDr. Jurajom Dziakom, v trestnej veci obžalovaného I.. W. Z., pre pokračovací prečin zneužívanie právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 13.12.2023, takto

rozhodol:

Obžalovaný I.. W. F. L. S. N. Z. T. Z. T. L. , L.. Z., I.. XX.XX.XXXX O. I., G. Z. M. XXX/X, O., T.. Q., M. L., F. I. X. M. XXX, O., T.. Q., M. L.

sa podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku

oslobodzuje

spod obžaloby Krajskej prokuratúry Trnava č. X N. X/XX/XXXX - 51 zo dňa 30.09.2021 (doručená Okresnému súdu Galanta dňa 06.10.2021) pre úmyselný pokračovací prečin zneužívanie právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že (pozn. súdu: ďalej nasledujúca skutková veta predstavuje upravený výňatok relevantných častí skutkovej vety týkajúcich sa obžalovaného po vylúčení veci z konania vedeného pred Okresným súdom Galanta pod sp. zn. 27T/71/2021):

B.. V. W. (ktorej vina bola v danej veci vyslovená rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 27T/71/2021 zo dňa 14.10.2022, právoplatný toho dňa) ako príslušníčka PZ počas výkonu služby ako i počas osobného voľna na Okresnom dopravnom inšpektoráte Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Galante cez svoj užívateľský login „K.“ vykonávala na požiadanie viacerých neoprávnených osôb zmeny v informačnom systéme MV SR v Národnej evidencii vozidiel, prípadne vykonanie týchto zmien zabezpečila prostredníctvom svojho kolegu, obžalovaného I.. W. Z., a to bez splnenia zákonom stanovených podmienok, pričom spravidla bola pred týmito evidenčnými úkonmi kontaktovaná danými osobami na jej telefónnom čísle XXXXXXXXXX, požadované zmeny vykonávala najmä bez prístavenia vozidiel ku kontrole VIN čísla, mimo oficiálneho poradia pri prihlasovaní vozidiel, bez prítomnosti povinných osôb ako aj bez predloženia potrebných dokladov preukazujúcich oprávnenie konať v mene pôvodného alebo nového vlastníka vozidla, a to v týchto prípadoch prostredníctvom svojho kolegu, obžalovaného I.. W. Z.:

10. obvinený I.. W. Z. dňa 22.11.2019 v čase od 09:53 hod. do 09:57 hod. vykonal pod loginom „Z.“ po tom, ako bol požiadaný príslušníčkou PZ - B.. V. W. (ktorej vina bola v danej veci vyslovená rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 27T/71/2021 zo dňa 14.10.2022, právoplatný toho dňa), evidenčnú zmenu v evidenčných systémoch MV SR - prevod držby vozidla zn. Ford Ranger s EČV: Q. v rámci okresu z pôvodného vlastníka N. Y. na spol. N. Y. Autodoprava s.r.o., pričom takto vedome konal bez toho, aby na to boli splnené zákonné podmienky, konkrétne bez prístavenia vozidla k obhliadke, bez fyzickej prítomnosti oprávnených osôb a bez predloženia platného splnomocnenia;

14. obvinený I.. W. Z. dňa 29.11.2019 v čase od 12:22 hod. do 12:24 hod. vykonal pod loginom „Z.“ po tom, ako bol požiadaný príslušníčkou PZ - B.. V. W. (ktorej vina bola v danej veci vyslovená rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 27T/71/2021 zo dňa 14.10.2022, právoplatný toho dňa), evidenčnú zmenu v evidenčných systémoch MV SR - prevod držby vozidla zn. Citroen Jumper s EČV: Q. - v rámci okresu, pričom takto vedome konal bez toho, aby na to boli splnené zákonné podmienky, konkrétne bez pristavenia vozidla k jeho obhliadke, bez fyzickej prítomnosti oprávnených osôb a bez príslušných splnomocnení z pôvodného držiteľa spol. N. Y., IČO: XX XXX XXX, na nového držiteľa B. H.;

15. obvinený I.. W. Z. dňa 02.12.2019 v čase od 08:58 hod. do 08:59 hod. vykonal po tom, ako bol požiadaný B.. V. W. (ktorej vina bola v danej veci vyslovená rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 27T/71/2021 zo dňa 14.10.2022, právoplatný toho dňa), evidenčnú zmenu v evidenčných systémoch MV SR - prevod držby vozidla zn. Fiat Ducato s EČV: Q. do iného okresu, pričom takto vedome konal bez toho, aby na to boli splnené zákonné podmienky, konkrétne bez prítomnosti oprávnených osôb a bez príslušných splnomocnení z pôvodného držiteľa osoby W. Z. na nového držiteľa osobu W. N.;

t. j. B.. V. W. (ktorej vina bola v danej veci vyslovená rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 27T/71/2021 zo dňa 14.10.2022, právoplatný toho dňa) a obvinený I.. W. Z. v dôsledku fyzického nedostavenia sa oprávnených osôb, nepristavenia vozidiel na obhliadku, nepredloženia príslušných splnomocnení a nesplnenia si povinností vziať poradový lístok a čakať na poradie zo strany žiadateľov, zadovážili bývalým, ako aj novým vlastníkom a držiteľom vyššie uvedených vozidiel neoprávnený prospech spočívajúci vo forme výrazného zjednodušenia procesu prevodu držby vozidiel ako aj ďalších zmien v evidencii vozidiel, ako aj majetkový prospech spočívajúci v nezaplatení poplatku za overenie podpisov na splnomocneniach, teda porušili ustanovenia § 116 ods. 1 písm. a), ods. 4, ods. 9, ods. 10, ods. 11, § 117 ods. 1, ods. 2, § 118 ods. 1, § 120 ods. 1, ods. 2, § 122 ods. 1, ods. 2, § 135 ods. 1 zákona o cestnej premávke (z. č. 8/2009 Z. z. v príslušnom znení), a ustanovenie § 9 zákona o správnych poplatkoch (z. č. 145/1995 Z. z. v príslušnom znení), a taktiež potupovali v rozpore s čl. 3 ods. 2 písm. b) a c), čl. 6 ods. 1 písm. a), b), čl. 7 ods. 2, čl. 12 ods. 11 písm. a) pokynu odboru dokladov a evidencií P PZ o podrobnostiach o vedení evidencie vozidiel č. 106 zo dňa 27.11.2019, Nariadenia P PZ č. 41/2018 o evidovaní vozidiel a svojím konaním tak porušili základné povinnosti policajta podľa ustanovenia § 48 ods. 3 písm. a), písm. b), písm. j) zákona o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže SR a Železničnej polície (z. č. 73/1998 Z. z. v príslušnom znení),

pretože žalované skutky nie sú trestným činom.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Krajskej prokuratúry Trnava podal na tunajší súd obžalobu č. X N. X/XX/XXXX - 51 zo dňa 30.09.2021 na obžalovaného pre úmyselný pokračovací prečin zneužívanie právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na skutkovom a právnom základe v zmysle bodov 10., 14. a 15. predmetnej obžaloby; predmetná obžaloba bola podaná aj na B.. V. W., a to v rozsahu všetkých bodov obžaloby. Vec bola tunajším súdom zaevidovaná pod sp. zn. 27T/71/2021, pričom na hlavnom pojednávaní dňa 14.10.2022 v danom čase obžalovaná B.. V. W. učinila vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku (vyhlásila vinu v zmysle obžaloby), obžalovaný neučinil žiadne vyhlásenie - za danej procesnej situácie súd podľa § 21 ods. 1 Trestného poriadku vylúčil vec ohľadne obžalovaného na samostatné konanie, následne zaevidované tunajším súdom pod sp. zn. 11T/67/2022. Vo veci vedenej pred tunajším súdom pod sp. zn. 27T/71/2021 súd na termíne hlavného pojednávania dňa 14.10.2022 vyhlásil vo vzťahu k v danom čase obžalovanej B.. V. W. odsudzujúci rozsudok - vo vzťahu k bodom 10., 14. a 15. obžaloby (t. j. vo vzťahu ku skutkom, ktorých spáchanie sa obžalobou kládlo za vinu obžalovanému) bola odsúdená za úmyselný pokračovací prečin zneužívanie právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona spáchaný formou účastníka (návodcu) podľa § 21 ods. 1 písm. b) Trestného zákona (t. j. že na spáchanie daných skutkov 10., 14. a 15. naviedla obžalovaného).

Vylúčenú vec vo vzťahu k obžalovanému pod sp. zn. 11T/67/2022 súd následne prejednal na troch termínoch hlavného pojednávania (03.02.2023, 11.08.2023 a 13.12.2023), pričom na termíne hlavného

pojednávania (i) dňa 03.02.2023 obžalovaný v zmysle § 257 ods. 1 Trestného poriadku vyhlásil svoju nevinu, a dňa (ii) 13.12.2023 súd vyhlásil oslobodzujúci rozsudok.

Pred súdom vykonané dokazovanie. Obžalovaný (ako je uvedené vyššie) vyhlásil svoju nevinu. V rámci svojho výsluchu pred súdom uviedol, že išlo z jeho strany len o nezištnú pomoc kolegyni Markovej, spýtal sa, či je to v poriadku v zmysle papierov ako má všetko byť na zápis, povedala mu, že áno a tak to vykonal. K dispozícii boli doklady od vozidla k poisteniu, pravdepodobne občianske preukazy. Obžalovaný nevedel uviesť, či sa vtedy vypisovala žiadosť o zmenu, nakoľko v súčasnosti už žiadosť vytvára samotný systém, ale ak bolo vtedy treba žiadosť, tak bola aj tá. Skontroloval údaje podľa žiadosti, a to vozidla, aktuálneho a nového vlastníka, následne vykonal úkon. Vozidlá nekontroloval, povedala mu kolegyňa, že to skontrolovala, resp. podľa názoru obžalovaného už len pri jednom bola vtedy tá povinnosť. Pokiaľ ide o prítomnosť osôb v stránkovej miestnosti, za ním prišla len p. Marková. Pokiaľ ide o kontrolu vozidla, u nich to bolo tak, že kontrolovala len jedna osoba, jeden kolega, čiže jedna osoba robila kontrolu, druhá úkon a ak on teda vykonal úkon, nebolo nevyhnutné, aby on osobne obhliadol vozidlo. Kolegyňa Marková mala v tom čase právomoc vykonávať zápisy v evidencii MV SR. Žiadosti kolegyni vyhovel, nakoľko podľa jeho názoru mala v tom čase dovolenku, povedala, že je to skontrolované, veril jej tak, ako jej aj doposiaľ verí, i keď je pravdou, že mohla tie úkony urobiť aj sama cez dovolenku, nakoľko aj vtedy má k prístupu do systému, napr. aj on tak minule išiel cez dovolenku vykonal úkon na žiadosť nadriadeného. Obžalovaný si nespomínal, že by mu kolegyňa Marková niečo uvádzala ohľadne účastníkov úkonu, neriešil ich prítomnosť, jemu stačilo, že mu ona povedala, že všetko je v poriadku na vykonanie úkonu. Nemal vedomosť, že by medzi 22.11.2019 a 02.12.2019 vykonávala kolegyňa W. niektoré úkony na ODI OR PZ SR Galanta v rozpore s príslušnými predpismi. Z osôb uvedených v skutkoch obžalovanému kladených za vinu pozná obžalovaný jednu osobu, a to B. H., chodil s ním jeden rok do policajnej školy. B. H. obžalovaného nežiadal o to, aby obžalovaný vykonal nejaký úkon v rozpore so zákonom. Pokiaľ ide o nutnosť prítomnosti osôb ako vlastníka či držiteľa vozidla pri evidenčnom úkone, vo väčšine prípadov sú prítomní, jeden kolega skontroluje doklady alebo keď majú napr. hromadné podanie, vtedy jeden z kolegov alebo vedúci preberá žiadosti a ďalšie úkony robí zase iný kolega, na úkon majú 7 dní, takto si kolegovia povedia, že všetko je v poriadku, resp. veci boli skontrolované. Medzi kontrolou a zápisom môže uplynúť spomínaných 7 dní, preto osoba žiadateľa tam nečaká, telefonicky sa s ním dohodne, kedy si príde po výsledok alebo napr. v prípade závady v systéme, ktorá bráni vykonaniu úkonu, najprv musia žiadať Prezídium PZ SR o odstránenie problému, vtedy osoba žiadateľa tam nečaká, dohodnú sa s ňou, že to bude vykonané neskôr. Obžalovaný v čase výsluchu pred súdom nestráňoval (vyše 2 rokov), mal na starosti v danom čase výsluchu pred súdom rôzne úkony - autoškola, sekacie značiek atď. v rámci deľby práce, aby stránkovanie prebiehalo plynule, kedy on niektoré úkony vykonával napr. po autoškole, aby kolegovia nečakali. Keď sa vždy kolegyni W. pýtal, či vec, s ktorou sa na neho obrátila, je skontrolovaná, myslel tým, či sú skontrolované údaje, žiadateľ, držiteľ, vozidlo i totožnosť osôb, všetko čo treba. V tých skutkoch, ktoré sa mu kladú za vinu, hromadné podania neboli podané.

Z výsluchu svedkyne (v pôvodnom konaní vedenom pred tunajším súdom pod sp. zn. 27T/71/2021 obžalovanej a následne právoplatne odsúdenej) B.S.. V. W. vyplynulo, že (pozn. súdu: odmietla vypovedať ku skutku 15. v zmysle obžaloby, z dôvodu využitia jej práva nevypovedať z dôvodu jej vzťahu s osobou E. Z. a jej rodinou, i keď v podstate následne sama uvádzala i informácie k danému skutku 15.), že pokiaľ ide o skutok č. 10, v zmysle obžaloby, je pravdou, že prišla za obžalovaným do práce, v tom čase bola doma (deti maródovali), bolo to teda tak, že obžalovaného poprosila o vykonanie úkonu, verili si navzájom. U všetkých 3 žalovaných skutkoch podľa jej názoru nebolo potrebné pristaviť vozidlo na obhliadku a v podstate to, čo teraz povedala k skutku č. 10. v zmysle obžaloby, to sa týka aj zvyšných 2 skutkov, teda aj skutku, ku ktorému odmietla vypovedať. Obžalovaného vo všetkých prípadoch ubezpečila, že je všetko v poriadku v zmysle zákonných predpokladov na vykonanie úkonu a tak ho poprosila, aby úkony vykonal a on jej dôveroval. Pokiaľ ide o skutok č. 10. v zmysle obžaloby, pán N. Y. podľa jej pamäte zrejme nebol prítomný pri úkone, je to už dávnejšie. Nepamätá si už presne, ako ju pán Y. požiadal o vykonanie úkonu, určite jej tie papiere podal do ruky, možno ju kontaktoval telefonicky. Pán Y. je jej známy, je od nich z dediny, pomáhali im aj pri stavbe garáže. Pokiaľ ide o žiadosť o vykonanie zmeny, obžalovaný to určite nepodpísal, podpísala to ona, dodatočne to pánovi Y. asi na podpis nenasila. Počas dovolení či maródiok nikdy nevykonávala zmeny, nakoľko to bolo striktné zakázané. Obžalovaný vedel, že ona je na maródke, že ona nemôže vykonal zmenu v systéme, práve preto ho o to poprosila. Ku skutku č. 14. uviedla, že na 100 % vtedy ešte bola doma s deťmi, inak by ten úkon vykonala ona, preto poprosila obžalovaného, aby vykonal tento úkon. V čase vykonania

zmeny pán Y. nebol na ODI OR PZ SR Galanta, či pán H. to svedkyňa nevie. Pokiaľ ide na prax na ODI OR PZ SR Galanta, kto vykonáva evidenčnú zmenu, ten si kontroluje aj prítomnosť osôb. Pokiaľ však ide o obhliadky vozidiel, ktoré však v čase žalovaného skutku už nebolo potrebné vykonávať, tak bývala prax, že jeden kolega obhliadol aj viacero vozidiel aj pre ostatných kolegov, ktorí vykonávali zápisy. Stávalo pri hromadných podaniach (napr. spoločnosť Autoprofit a ďalšie), že im nadriadený nakázal do 2 hodín prepísať 15 vozidiel, kedy predajca tam nechal listiny a občianske preukazy a fyzicky tam neostal. Ohľadom prítomnosti osôb pri zápise vzhľadom na prax ODI OR PZ SR Galanta je to diskutabilné, zo skúseností s touto praxou, kedy sa nebazírovalo na prítomnosti osôb, a to aj pokiaľ ide o nadriadených, si svedkyňa, pokiaľ ide o žalované skutky, neuvedomovala, aké dôsledky z toho môžu byť. Na oddelenie evidencie vozidiel v GA nastúpila dňa 01.04.2018. Totožnosť osoby sa kontroluje až pri úkone, pri jeho ukončení je vytlačený hárok, čiže osoba sa dostaví, preloží občiansky preukaz, na základe toho je vytlačený tento hárok s osobnými údajmi a tento hárok je vlastne finálny produkt po vykonaní úkonu. Všetko sa to deje v podstate naraz, osoba z poradovníka sa dostaví k okienku a tento úkon je vykonaný, i keď poradovník nie vždy fungoval, často to bolo pokazené. Môže sa stať, že sa úkon vykoná až o niekoľko dní, ale to sa týkalo firiem pokiaľ ide o hromadné podania. Fyzické osoby - žiadatelia sa takto vybavovali okamžite, pri právnických osobách mali na to čas, a to podľa dohody nadriadeného s konkrétnym žiadateľom - právnickou osobou. Pokiaľ ide o lehotu na vykonanie úkonu, vychádzala z toho, že fyzické osoby sa vybavujú okamžite a právnické osoby tak, ako už povedala. Pokiaľ ide o nariadenie odboru dokladov a evidencií o podrobnostiach o vedení evidencii vozidiel, čítala to nariadenie, ale už nevie, čo je v ňom, bolo to 5 - 6 rokov dozadu. Je pravdou, že sa jej stalo, že bola požiadaná iným kolegom o vykonanie úkonu v evidencii. Ona v úkonoch v takom prípade pokračovala ďalej, nerobila úkony odznovu. S kolegami si navzájom dôverovali, v tom čase boli ako pracovisko vyhodnotení ako najlepší na Slovensku. Pokiaľ ide o skutky č. 10. a č. 14., ku ktorým svedkyňa vypovedá, obžalovaného ubezpečila, že všetko je v poriadku v zmysle zákonných náležitostí, a to tak, aby úkon mohol bez starostí vykonať. Obžalovaný nekontroloval ňou predložené doklady v zmysle ich overenia alebo ich originality, skrátka z nich vypísal údaje do systému a vykonal úkon. Údaje boli všetko pravdivé, ona nepredkladala žiadne falošné doklady. Bola prítomná pri vykonaní úkonu pri všetkých troch skutkoch, veď aj kolok musela zabezpečiť, čakala podľa jej pamäte vonku na spoločnej chodbe, nakoľko bola na maródke a vtedy mali zaužívané, že nevstupujú do pracovných priestorov.

Z na hlavnom pojednávaní prečítanej výpovede svedka B. H. (č. I. 166 až 171; pôvodne v spise sp. zn. 27T/71/2021 č. I. 972 až 977), ktorá výpoveď bola pred súdom prečítaná za súhlasu procesných strán a nakoľko súd nepovažoval osobný výsluch za potrebný, ku skutku č. 14. v zmysle obžaloby vyplynulo (zostručnené), že mu bolo jeho švagrom oznámené, že prepis dodávky vybaví N. Y.. Svedok to teda ďalej neriešil, pričom po nejakom čase (asi týždeň alebo dva) mu obžalovaný písal SMS správu, ktorú poskytol svedok vyšetrovateľovi. Doklady na jeho meno svedkovi doniesol jeho švagor B. Z.. Svedok obžalovaného pozná, chodili spolu na strednú školu do Pezinka, nestretávali sa, vzťah mali kolegiálny, svedok ho nemal za nejakého seriózneho chalana; svedkyňa V. W. (v pôvodnom konaní obžalovanú) svedok vôbec nepozná. Išlo o vozidlo Citroen Jumper s EČV: Q., plnú moc za účelom prepisu vozidla svedok nevystavil na nikoho, osobne pri prepise na ODI OR PZ SR Galanta prítomný nebol, kúpnu zmluvu na vozidlo uzavrel, no kúpna zmluva predložená k prepisu vozidla nenesie pri jeho mene jeho podpis. Správny poplatok svedok neuhrádzal (myslí si, že Y.). Po predložení žiadosti zo dňa 29.11.2019 o vykonanie zmeny v evidencii vozidiel svedok uviedol, že danú žiadosť nepozná, podpisy na nej nie sú jeho podpisy.

Z na hlavnom pojednávaní prečítanej výpovede svedka N. Y. (č. I. 172 až 182; pôvodne v spise sp. zn. 27T/71/2021 č. I. 1156 až 1166), ktorá výpoveď bola pred súdom prečítaná za súhlasu procesných strán a nakoľko súd nepovažoval osobný výsluch za potrebný, ku skutku č. 14. v zmysle obžaloby vyplynulo (zostručnené), že predmetné vozidlo bolo do šrotu, ak išlo o predaj, tak za symbolickú sumu, meno kupujúceho si nepamätá. Prepis vozidla sa vybavoval na polícii, nevie presne kto, možno Jana alebo kto tam bol. Pokiaľ ide o jeho osobnú prítomnosť, myslí si, že tam bol nejaké papiere podpisovať, no nevie uviesť, či tam bol niekto za stranu kupujúceho (on sám asi nedisponoval plnou mocou od kupujúceho na tieto účely). Po predložení žiadosti zo dňa 29.11.2019 o vykonanie zmeny v evidencii vozidiel svedok uviedol, že podpisy môžu i nemusia byť jeho (on sám sa podpisuje rôzne, raz tak, raz tak), podpisy nového vlastníka nepozná (vie len, že asi je to policajt). Ohľadne prepisu vozidla telefonoval so svedkyňou (v pôvodnom konaní obžalovanou) Jankou Markovou. Z prečítanej výpovede svedka ku skutku č. 10. v zmysle obžaloby vyplynulo, že išlo o prepis vozidla Ford Ranger s EČV: Q., presne si už nepamätá (prepisovali viacej áut, prechádzali na s.r.o.). Svedkyňa (v pôvodnom konaní

obžalovaná) V. W. mu priniesla domov na podpis nejaké doklady, ale už si to nepamätá. Telefónne číslo na ňu mal. Pri prepise vozidla na dopravnom inšpektoráte prítomný asi nebol resp. nepamätá si, nepamätá si ani, či vystavil na tie účely plnú moc. Po predložení žiadosti zo dňa 22.11.2019 o vykonanie zmeny v evidencii vozidiel svedok uviedol, že podpisy sa moc nepodobajú na jeho, ale môže byť, že to tak podpísal (pravdepodobne na polícii, ale nepamätá sa). Nepamätá sa, kto kupoval kolky na prepis. Ohľadne prepisu vozidla telefonoval so svedkyňou (v pôvodnom konaní obžalovanou) V. W.T.. Osobné údaje jej diktoval, nakoľko si asi chystala tú žiadosť. Pokiaľ ide o obžalovaného, svedok uviedol, že ho nepozná. So svedkyňou (v pôvodnom konaní obžalovanou) V. W. sa svedok pozná (nie nejako dlho).

Z na hlavnom pojednávaní prečítanej výpovede svedka W. Z. (č. I. 183 až 190; pôvodne v spise sp. zn. 27T/71/2021 č. I. 1174 až 1181), ktorá výpoveď bola pred súdom prečítaná za súhlasu procesných strán a nakoľko súd nepovažoval osobný výsluch za potrebný, ku skutku č. 15. v zmysle obžaloby vyplynulo (zostručené), že svedkyňu (v pôvodnom konaní obžalovanú) V. W. pozná do 6 rokov, navštevujú sa, trávajú spolu dovolenky. Obžalovaného nepozná osobne, vie len, ako vyzerá. Svedok telefonoval so svedkyňou (v pôvodnom konaní obžalovanou) V. W. ohľadne prepisu vozidla Fiat Ducato s EČV: Q.. Pri prepise nebol on prítomný (ani ním splnomocnená osoba) a ani kupujúci (ten bol zo Zvolena, svedok mu posielal doklady).

Z na hlavnom pojednávaní prečítanej výpovede svedkyne E. Z. (č. I. 191 až 197; pôvodne v spise sp. zn. 27T/71/2021 č. I. 1182 až 1188), ktorá výpoveď bola pred súdom prečítaná za súhlasu procesných strán a nakoľko súd nepovažoval osobný výsluch za potrebný, ku skutku č. 15. v zmysle obžaloby vyplynulo (zostručené), že ona sa týmto veciam nerozumie, bola tri alebo 4krát vybavovať nejaké vozidlá na ODI OR PZ SR Galanta alebo OÚ Galanta, manžel jej dal papiere od vozidiel, tlačivá mali z internetu. Riešila to so svedkyňou (v pôvodnom konaní obžalovanou) V. W., poznajú sa, často sa navštevujú. Svedkyňa osobne bola na polícii/klientskom centre, no boli aj prípady, že svedkyňa (v pôvodnom konaní obžalovanej) V. W. dala len papiere a ona ten prepis spravila bez nej. Pri prepise vozidla Fiat Ducato s EČV: Q. svedkyňa osobne prítomná nebola. Svedkyňa tiež potvrdila telefonáty so svedkyňou (v pôvodnom konaní obžalovanou) V. W. ohľadne prepisu predmetného vozidla. Pre úplnosť súd uvádza, že prečítaná výpoveď tejto svedkyne bola zápisnične zachytená pred vznesením obvinenia obžalovanému, t. j. informácie z nej plynúce ako dôkaz by (za iných okolností a výsledku konania) nemohli byť jediným ani rozhodujúcim dôkazom viny obžalovaného.

Súd na hlavnom pojednávaní oboznámil aj listinné dôkazy, a to:

- na č. I. 353 disciplinárny rozkaz riaditeľa ODI OR PZ SR Galanta číslo 1 zo dňa 17.06.2021 (právoplatný ku dňu 02.07.2021), ktorým B. W. Q. uložil disciplinárne opatrenie v podobe zníženia služobného platu o 5% na dobu 1 mesiaca za disciplinárne previnenie spočívajúce v tom, že po telefonickom rozhovore s kolegyňou V. W. dňa 27.12.2019 zabezpečil vykonanie evidenčnej zmeny v evidenčných systémoch MV SR, a to odhlásenie vozidla patriaceho uvedenej jeho kolegyňi, bez fyzickej prítomnosti jej osoby ako i nového majiteľa, a bez príslušných splnomocnení.

- na č. I. 354 disciplinárny rozkaz riaditeľa ODI OR PZ SR Galanta číslo 2 zo dňa 17.06.2021 (právoplatný ku dňu 30.06.2021), ktorým I. B. N. uložil disciplinárne opatrenie v podobe zníženia služobného platu o 5% na dobu 1 mesiaca za disciplinárne previnenie spočívajúce v tom, že po telefonickom rozhovore s kolegyňou V. W. dňa 13.12.2019 zabezpečil vykonanie evidenčnej zmeny v evidenčných systémoch MV SR, a to prihlásenie vozidla bez fyzickej prítomnosti nového vlastníka a držiteľa, tiež bez príslušného splnomocnenia, kedy následne po evidenčnom úkone si predmetný spisový materiál V. W. prevzala osobne spolu s tabuľkami s evidenčným číslom, ktoré odovzdala po pracovnej dobe a mimo pracoviska manželke nového vlastníka/držiteľa.

- na č. I. 46 až 57 (pôvodne v spise sp. zn. 27T/71/2021 č. I. 395 až 407) dokumenty nie priamo sa týkajúce skutku č. 14 v zmysle obžaloby, avšak týkajúce sa vozidla zn. Citroen Jumper s EČV: Q. zo skutku č. 14 v zmysle obžaloby (zo spisu vedeného k predmetnému vozidlu na ODI OR PZ SR Galanta): staršia žiadosť o zapísanie motorového vozidla a žiadosť o vykonanie zmeny v evidencii vozidiel, staršie potvrdenie o osvedčení v evidencii, technický preukaz, prislúchajúce listiny.

- na č. I. 58 až 60 (pôvodne v spise sp. zn. 27T/71/2021 č. I. 408 až 410; ku skutku č. 14. v zmysle obžaloby) prepisy záznamu telekomunikačnej prevádzky medzi stanicou evidovanou na svedka N. Y. a sledovanou stanicou (svedkyňa V. W.): komunikácia ohľadne prepisu dodávky, aké údaje/doklady treba, spomína sa tiež meno H., že je to policajt, ktorému zavolá kolega, lebo sa s ním pozná.

- na č. I. 61 až 66 (pôvodne v spise sp. zn. 27T/71/2021 č. I. 411 až 416; ku skutku č. 14. v zmysle obžaloby) záznamy v elektronickom systéme (operácie dňa 29.11.2019 ohľadne vozidla s evidenčným

číslo Q. vykonal používateľ s loginom Z.), zoznam vozidiel vlastnených svedkom N. Y. zo dňa 28.01.2020 (vrátane vozidla Q.), história držiteľov (od 20.03.2015 N. Y., od 29.11.2019 času 12:22hod B. H.), zoznam druhov zmien pre vozidlo (k 29.11.2019 od času 12:22 hod. prevod držby vozidla v rámci jedného okresu);

- na č. I. 217 až 224 (pôvodne v spise sp. zn. 27T/71/2021 č. I. 1271 až 1276; ku skutku č. 14. v zmysle obžaloby, vozidlo Q.) žiadosť o vykonanie zmeny v evidencii vozidiel zo dňa 29.11.2019 v čase 12:23:47, technický preukaz, kúpno-predajná zmluva zo dňa 29.11.2019 medzi predávajúcim N. Y. a kupujúcim B. H., výpis z obchodného registra subjektu N. Y., fotokópia bločku;

- na č. I. 67 až 89 (pôvodne v spise sp. zn. 27T/71/2021 č. I. 417 až 438) dokumenty nie priamo sa týkajúce skutku č. 15 v zmysle obžaloby, avšak týkajúce sa vozidla zn. Fiat Ducato s EČV: Q. zo skutku č. 15 v zmysle obžaloby (zo spisu vedeného k predmetnému vozidlu na ODI OR PZ SR Galanta): staršia žiadosť o zapísanie motorového vozidla z roku 2012, tiež žiadosť o vykonanie zmeny z roku 2013, záznam ODI z roku 2013, starší výpis z obchodného registra ohľadne obchodnej spoločnosti AMB-TRANSPORT s.r.o., koncesná listina z roku 2005 na meno W. Z., kópia občianskeho preukazu svedka W. Z., technický preukaz vozidla a prislúchajúce listiny;

- na č. I. 89 až 97 (pôvodne v spise sp. zn. 27T/71/2021 č. I. 439 až 447; ku skutku č. 15. v zmysle obžaloby, vozidlo Q.) prepisy záznamov z telekomunikačnej prevádzky medzi stanicou evidovanou na svedka W. Z. (resp. obchodnú spoločnosť AMB-TRANSPORT s.r.o.), tiež stanicou evidovanou na svedkyňu E. Z., a sledovanou stanicou (svedkyňa V. W.): komunikácia ohľadne prepisu vozidla, bez splnomocnenia, tiež potrebných dokladov, poistenia atď. Tiež záznam SMS a MMS komunikácie medzi sledovanou stanicou (svedkyňa V. W.) a stanicou evidovanou na obžalovaného s tým, že sa stručne dohaduje prepis resp. odhlásenie, ak sa pošle fotografia, pričom v rámci MMS komunikácie bola medzi nimi zaslaná (od svedkyne V. W. obžalovanému) fotografia listín (v jednom obrázku, nie je vidno celé listiny - zrejme ide o kúpnu zmluvu, potvrdenie o poistení, údaje o evidencii vozidla s EČV: Q.).

- na č. I. 98 až 102 (pôvodne v spise sp. zn. 27T/71/2021 č. I. 448 až 452; ku skutku č. 15. v zmysle obžaloby, vozidlo Q.) záznamy v elektronickom systéme (operácie dňa 02.12.2019 o 08:58 hod. a 08:59 hod. ohľadne vozidla s evidenčným číslom Q. vykonal používateľ s loginom Z.), história držiteľov vozidla (zmena dňa 02.12.2019 v čase 08:59 z mena W. Z. na meno W. N.), zoznam druhov zmien pre vozidlo (dňa 02.12.2019 o 08:59 hod. avízo prevodu držby vozidla), lustrácie ohľadne vykonaných operácií (ako je uvedené vyššie, dňa 02.12.2019 o 08:58 hod. a 08:59 hod. vykonal používateľ s loginom Z., evidenčná karta vozidla zn. Fiat Ducato (od 06.12.2019 s EČV: E.);

- na č. I. 261 až 266 (pôvodne v spise sp. zn. 27T/71/2021 č. I. 1322 až 1327) zápisnica o prevzatí veci zo dňa 04.05.2020 do trestného konania (prevzaté boli relevantné spisy ODI OR PZ SR Galanta k jednotlivým vozidlám ohľadne skutkov 10., 14. a 15. v zmysle obžaloby), uznesenie o vrátení veci zo dňa 07.09.2021 (spisy boli vrátené), potvrdenie o vrátení spisov zo dňa 13.09.2021; pozn. súdu: listiny sa netýkajú vrátenia žiadosti o vykonanie zmeny v evidencii vozidiel ohľadne skutku č. 15 v zmysle obžaloby (vozidlo zn. Fiat Ducato s EČV: Q.), táto žiadosť nebola súčasťou trestného spisu (ani dohľadaná na výslovnú žiadosť súdu ODI OR PZ SR Galanta, vid' e-mailovú odpoveď zo dňa 12.12.2023 na žiadosť súdu na č. I. 490; dopravný inšpektorát síce v e-mailovej správe uvádza, že spis k vozidlu s EČV: Q. sa u nich v archíve nenachádza, no z na hlavnom pojednávaní oboznámených a tu v tejto odrážke uvádzaných listín je zrejme, že spis bol vrátený z trestného konania dopravnému inšpektorátu);

- na č. I. 274 až 279 (pôvodne v spise sp. zn. 27T/71/2021 č. I. 1334 až 1344) hodnotenie obžalovaného z OR PZ SR Galanta ku dňu 06.08.2021; veľmi kladné hodnotenie, ochotne pomáha kolegom, správanie voči kolegom/nadriadeným je veľmi pozitívne hodnotené, má výborný prístup k pracovným povinnostiam, ktoré si plní svedomito, patrí k najrýchlejšie pracujúcim, zo strany občanov sťažností na neho podané neboli, práve naopak, v roku 2020 - 2021 opakovane pozitívny ohlas zo strany verejnosti na jeho osobu (za promptný/ochotný prístup). Ako referent na ODI OR PZ SR Galanta pôsobí od 08/2009. Pokiaľ ide o disciplinárne odmeny/opatrenia, opatrenie je evidované z roku 1999 (za svojvoľné vyvesenie slúchadla linky 158), tri odmeny sú evidované z roku 2012 a 2013 (za kladne hodnotené plnenie pracovných úloh). K opatreniu obžalovaný pred súdom uviedol, že bolo pokazené slúchadlo, on sa to snažil riešiť, trvalo to asi pol hodinu, kým to opravili, no nadriadený si to nechcel dať vysvetliť a tak bol obžalovaný postihnutý za nefunkčné slúchadlo.

- na č. I. 317 až 322 zápisnica o hlavnom pojednávaní konanom dňa 14.10.2022 v pôvodnom konaní sp. zn. 27T/71/2021 (tam obžalovaná B.. V. W. učinila vyhlásenie viny, ktoré súd prijal, vec obžalovaného následne vylúčil súd na samostatné konanie, vedené následne tu pod sp. zn. 11T/67/2022; súd tiež vyhlásil odsudzujúci rozsudok vo vzťahu k tam obžalovanej B.. V. W.);

- na č. I. 328 až 330 vestník policajného zboru, čiastka č. 41 zo dňa 09.05.2018, obsahujúca nariadenie č. 41 Prezídia PZ SR o evidovaní vozidiel (účinnosť od 20.05.2018); predmetný normatívny akt obsahuje

základnú/všeobecnú úpravu pre zabezpečenie jednotného postupu útvarov v pôsobnosti PZ SR na úseku evidencie vozidiel;

- na č. I. 365 až 369 odpoveď ODI OR PZ SR Galanta na dopyt súdu, ktorou odpoveďou dopravný inšpektorát zaslal súdu prezenčné listiny z preškolení pracovníkov ODI OR PZ Galanta (vrátane obžalovaného) k v danom tom ktorom čase aktuálnym normatívnym aktom upravujúcim evidenciu vozidiel. Z predmetných listín, okrem iného, vyplýva, že ohľadne „Vestníka P PZ čiastka 106 (Pokyn odboru dokladov a evidencií P PZ o podrobnostiach o vedení evidencie vozidiel, zo zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke - novela zákona s účinnosťou od 01.12.2019“ bol obžalovaný preškolený dňa 02.12.2019. O predošlých normatívnych aktoch ohľadne vedenia evidencie vozidiel bol obžalovaný preškolený dňa 24.07.2019, 16.11.2018, 21.05.2018.

- na č. I. 480 odpoveď ODI OR PZ SR Galanta na dopyt súdu, kedy presne (v akom čase) bol dňa 02.12.2019 obžalovaný preškolený ohľadne normatívneho aktu uvedeného v predošlej odrážke (čiastka 106 vestníka P PZ); podľa obsahu danej odpovede, k preškoleniu došlo počas pracovnej doby v čase od 07:30 hod. do 15:30 hod., avšak presný čas sa určiť nedá;

- na č. I. 370 až 414 a č. I. až 458 od ODI OR PZ SR Galanta doručené normatívne akty týkajúce sa podrobností o vedení evidencie vozidiel: (i) výtlačok pokynu riaditeľa odboru dokladov a evidencií Prezídia PZ SR o podrobnostiach o vedení evidencie vozidiel č. 48/2018, v znení pokynu odboru dokladov a evidencií Prezídia PZ č. 110/2018 (červený text), v znení oznámenia č. 60/2018 o oprave chyby (zelený text) a spolu s návrhom novely pokynu (modrý text), a (ii) výtlačok čiastky č. 106 Vestníka Prezídia PZ SR s obsahom pokynu odboru dokladov a evidencií Prezídia PZ o podrobnostiach o vedení evidencie vozidiel zo dňa 27.11.2019.

- na č. I. 462 až 470 uznesenie vyšetrovateľa PZ, Úradu inšpekčnej služby zo dňa 22.03.2021 (právoplatné ku dňu 26.03.2021), ČVS: UIS-1/BKOK-2021, ktorým skutky týkajúce sa B.. W. Q. a I.. B. N. (viď k tomu opätovne aj prvé dve odrážky vyššie - na žiadosť svedkyne, v pôvodnom konaní obžalovanej V. W. vykonali v rozpore so svojimi povinnosťami príslušníka PZ na úseku evidencie vozidiel zmeny v evidencii vozidiel) postúpil vec podľa § 214 ods.1, ods. 2 Trestného poriadku riaditeľovi ODI OR PZ SR Galanta, nakoľko výsledky vyšetrovania preukazovali, že nejde o trestný čin, ale o skutok, ktorý by mohol byť prejednaný v disciplinárnom konaní ako disciplinárne previnenie podľa § 52 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v príslušnom znení. Vyšetrovateľ skonštatoval, že

· obaja uvedení príslušníci PZ SR (B.. Q. F. B.. N.) boli požiadaní kolegyňou, tu svedkyňou V. W. o evidenčný úkon ku konkrétnemu vozidlu v informačnom systéme MV SR, a to bez toho, aby boli na to splnené zákonné podmienky (prítomnosť príslušných osôb, príslušné splnomocnenia), kedy daným osobám zadovážili neoprávnený prospech v tom, že sa tie nemuseli dostaviť na príslušný dopravný inšpektorát, zobrať si poradové číslo a čakať v rade, zaplatiť správny poplatok atď., kedy de facto predkladateľom žiadostí bola ich kolegyňa, tu svedkyňa V. W.;

· obaja uvedení príslušníci PZ SR (B.. Q. F. B.. N.) boli motivovaní pohnútkou v podobe kolegiálnej lojálnosti voči V. W., konali na jej žiadosť, kedy sa domnievali, že ona disponuje všetkými potrebnými dokladmi k vykonaniu zmeny; svoje konanie oľutovali a považujú ho za osobné zlyhanie.

· je nepochybné, že vykonávanie zmien v evidencii vozidiel postupom upraveným zákonom je v celospoločenskom záujme, ktorým sa má, okrem iného, zabrániť (či aspoň minimalizovať) možnosti podvodných prevodov vlastníctva k vozidlám; avšak vzhľadom na zistené skutočnosti je závažnosť konania oboch uvedených príslušníkov PZ SR (B.. Q. F. B.. N.Ö.) nepatrná (trestné právo je prostriedkom ultima ratio) a teda na ich strane môže ísť o spáchanie disciplinárneho deliktu.

- z pripojeného spisu Okresného súdu Galanta sp. zn. 27T/71/2021 právoplatný rozsudok zo dňa 14.10.2022 (č. I. 1440 a nasl.); tu svedkyňa, v pôvodnej veci obžalovaná B.. V. W. bola na základe vyhlásenia viny, ktoré súd prijal, uznaná vinnou v zmysle obžaloby, teda tiež za skutky 10., 14. a 15. (ktoré sú tu kladené obžalobou za vinu obžalovanému) v zmysle obžaloby právne kvalifikované ako úmyselný pokračovací prečin zneužívanie právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona spáchaný formou účastníka (návodcu) podľa § 21 ods. 1 písm. b) Trestného zákona;

- aktuálna lustrácia registra trestov obžalovaného zo dňa 11.12.2023; bez záznamu;

- aktuálna lustrácia z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov ohľadne obžalovaného zo dňa 11.12.2023; bez záznamu;

- aktuálna lustrácia z databázy súdov ohľadne obžalovaného zo dňa 11.12.2023; okrem tohto trestného konania (vedeného pôvodne pod sp. zn. 27T/71/2021 a v súčasnosti pod sp. zn. 11T/67/2022) sú ohľadne obžalovaného evidované dve exekučné konania na vymoženie 150,- eur.

- aktuálna lustrácia zo Sociálnej poisťovne ohľadne obžalovaného zo dňa 11.12.2023; bez záznamu (podľa vyjadrenia obhajoby, lustrácia zo Sociálnej poisťovne je negatívna, nakoľko obžalovaný ako príslušník PZ SR je osobitne vedený pod MV SR).

Pre úplnosť súd uvádza, že v „režime utajenia“ s vylúčením verejnosti a za splnenia ostatných procesných podmienok v zmysle Trestného poriadku (viď zápisnicu o hlavnom pojednávaní zo dňa 11.08.2023) oboznámil na termíne hlavného pojednávania dňa 11.08.2023 ako listinný dôkaz (i) sprievodný prípis z Krajského súdu v Bratislave a (ii) kópiu rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave (konkrétne fotokópia rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave č. KSBA-V-1350-1/2019-4Ntt-266/2019 zo dňa 29.10.2019, rozhodnutie obsahujúce utajované skutočnosti, evidované pod stupňom utajenia VYHRADENÉ). Za účelom zachovania ochrany utajovanej skutočnosti sa súd obmedzí v tomto odôvodnení rozsudku len na konštatovanie toho, že z vykonaného dokazovania nezistil procesnú vadu/akúkoľvek nezákonnosť, pokiaľ ide o do spisu zadovážené prepisy z odpočúvania (resp. záznamy telekomunikačnej prevádzky: hovory, SMS, MMS).

Súd postupom podľa § 272 ods. 3 Trestného poriadku na termíne hlavného pojednávania dňa 13.12.2023 odmietol vykonať dôkaz navrhnutý prokuratúrou v podobe zabezpečenia tzv. prepisového spisu vozidla Q. z ODI OR PZ SR Galanta (t. j. listiny týkajúce sa prepisu daného vozidla, ako je uvedené v skutku 15. v zmysle obžaloby), nakoľko okolnosti dôležité pre rozhodnutie súdu bolo možné v danom momente podľa názoru súdu zistiť z už v danom čase vykonaného dokazovania, kedy navyše ODI OR PZ SR Galanta (ako je uvedené vyššie) odpovedalo súdu, že predmetný spis v archíve nemajú (e-mail zo dňa 12.12.2023). Prokuratúra predniesla návrh dôkazu za účelom unesenia dôkazného bremena o skutku č. 15 v zmysle obžaloby; podľa názoru súdu však do daného času bolo vykonané dostatočné dokazovanie, aby mohol súd konštatovať unesenie takého dôkazného bremena a záver, že skutok č. 15. v zmysle obžaloby sa skutočne stal. V čase odmietnutia tohto dôkazného návrhu bolo možné podľa názoru súdu tak skutkový stav ustáliť z už vykonaných dôkazov - síce obžaloba neposkytla a ani súd dopytom na ODI OR PZ SR Galanta nezískal predmetný prepisový spis vozidla týkajúci sa skutku č. 15. v zmysle obžaloby (z pred súdom vykonaného dokazovania vyplýva, že spisy boli ODI OR PZ SR Galanta vyšetrovateľom vrátené, no z e-mailovej odpovede dopravného inšpektorátu vyplýva, že v ich archíve sa napriek tomu daný spis nenachádza), no

- spáchanie tohto skutku (napriek vyhláseniu o svojej nevine) obžalovaný v konečnom dôsledku ani nepopieral (obhajoba spočívala v tom, že nejde o trestný čin, ale o výpomoc kolegyni, nanajvýš disciplinárne previnenie, kedy aj absentoval špecifický úmysel);

- predmetný skutok vyplýval aj z prečítaných výpovedí svedkov (svedkovia W. Z., E. Z.), z prečítaných prepisov záznamov z telekomunikačnej prevádzky a SMS (s prílohou MMS - fotografia listín), tiež aj z pred súdom oboznámených (i) záznamov v elektronickom systéme (operácie dňa 02.12.2019 o 08:58 hod. a 08:59 hod. ohľadne vozidla s evidenčným číslom Q. vykonal používateľ s loginom Z.), (ii) histórie držiteľov vozidla (zmena dňa 02.12.2019 v čase 08:59 z mena W. Z. na meno W. N.), (iii) zoznamu druhov zmien pre vozidlo (dňa 02.12.2019 o 08:59 hod. avízo prevodu držby vozidla), (iv) lustrácie ohľadne vykonaných operácií (dňa 02.12.2019 o 08:58 hod. a 08:59 hod. vykonal úkon používateľ s loginom Z.). V zmysle uznesenia Ústavného súdu SR zo dňa 08.10.1997 sp. zn. I. ÚS 64/97 do obsahu základného práva na vyjadrenie sa ku všetkým vykonaným dôkazom, ktoré účastník konania pred všeobecným súdom navrhol, nepatrí povinnosť súdu vykonať všetky navrhnuté dôkazy, pretože princíp voľného hodnotenia dôkazov v konaní pred súdmi v spojení so zásadou spravodlivého rozhodnutia veci umožňuje sudcovi a súdu vykonať len tie dôkazy, ktoré podľa jeho uváženia k takémuto rozhodnutiu vedú. Pre úplnosť súd poukazuje aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 29.04.2020 sp. zn. 6Tdo/23/2019, podľa ktorého proces dokazovania (a to nielen z hľadiska hodnotenia obsahu jednotlivých dôkazov, ale aj z hľadiska rozsahu dokazovania) je ovládaný zásadou voľného hodnotenia, kedy po vykonaní logických úsudkov v kontexte všetkých vo veci vykonaných dôkazov dochádza k vydaniu meritórneho rozhodnutia. Zásada voľného hodnotenia dôkazov, vybudovaná na vnútornom presvedčení orgánov činných v trestnom konaní a súdu, znamená myšlienkovú činnosť, ktorá vytvára pre súd možnosť dostatočného priestoru v rámci vlastnej úvahy k tomu, aby sám určil rozsah dokazovania a vykonal prípadnú selekciu navrhovaných dôkazov procesnými stranami v obsahovom kontexte významu navrhovaných dôkazov niektorou z procesných strán. Vychádzajúc z uvedeného bolo potrebné podľa názoru súdu predmetný návrh obžaloby na vykonanie dôkazu odmietnuť.

K oslobodzujúcemu výroku rozsudku. Z vykonaného dokazovania pre súd jednoznačne vyplynulo, že prokurátor uniesol dôkazné bremeno, pokiaľ ide o otázku, či došlo k žalovaným trom skutkom,

obžalobou právne kvalifikovaným ako pokračovací trestný čin. Žalované skutky (č. 10., 14. a 15. v zmysle obžaloby) v podstate nepoprel ani sám obžalovaný (i keď vyhlásil nevinu - z pohľadu obhajoby nešlo o trestnú činnosť), vypovedala o nich (resp. s istou výhradou práva nevypovedať ku skutku č. 15., ktorú výhradu však nie úplne aj realizovala) aj svedkyňa W. [obžalovaná a aj právoplatne odsúdená v trestnej veci tunajšieho súdu pod sp. zn. 27T/71/2021 (z danej veci je vylúčená táto trestná vec), ktorá sa ku všetkým jej za vinu kladeným skutkom dozнала, vo forme účasti podľa § 21 ods. 1 písm. b) Trestného zákona aj ku skutkom č. 10., 14. a 15. v zmysle obžaloby, ktorých páchatelom je podľa podanej obžaloby obžalovaný], tiež v prípravnom konaní (tak, ako boli ich výpovede pred súdom prečítané) aj svedkovia (N. Y., B. H., W. F. E. Z.; svedkyňa Z. bola vypočutá len pred vznesením obvinenia obžalovanému, avšak s prečítaním jej výpovede pred súdom obhajoba súhlasila, pričom informácie plynúce z takej výpovede neboli jedinými ani rozhodujúcimi, pokiaľ ide o konštatovanie spáchania skutku obžalovaným); existenciu žalovaných skutkov súd vyvodzuje aj z oboznámených listinných dôkazov (záznamy o vykonaní prepisových úkonov vo vzťahu k vozidlám v elektronickom systéme, listiny k prepisom pri skutku č. 10. a 14., prepisy telefonických hovorov a tiež zachytené SMS/MMS). Pokiaľ ide o naplnenie zákonných znakov skutkovej podstaty žalovaného pokračovacieho trestného činu, súd videl z vykonaného dokazovania naplnenie nasledovných znakov:

- objektívnej stránky - obžalovaný vykonal svoju právomoc spôsobom odporujúcim zákonu. Podľa § 48 ods. 3 písm. a), písm. b), písm. i) zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o štátnej službe policajtov“) medzi povinnosť policajta patrí aj (okrem iného uvedeného v ďalších ustanoveniach daného odseku § 48 zákona o štátnej službe policajtov)

plniť svedomite úlohy uložené mu ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, tiež rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak bol s nimi riadne oboznámený, či vykonávať štátnu službu osobne, riadne a včas, tiež nestranne. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že obžalovaný sa týmito zákonnými povinnosťami dôsledne pri skutkoch 10., 14. a 15. neriadil, nakoľko nedohliadol na splnenie zákonných predpokladov na vykonanie evidenčných úkonov ohľadne vozidiel (resp. prepisy vozidiel). Totiž osoby, ktorých sa predmetné evidenčné úkony týkali, neboli osobne prítomné resp. prítomné cez skutočne splnomocneného zástupcu prostredníctvom vyhotoveného a príslušnými osobami podpísaného splnomocnenia, žiadosti nepodali teda osobne/cez splnomocnenca (v podstate všetko namiesto daných osôb zabezpečila svedkyňa W.; § 116, § 117, § 118, § 120, § 122, § 135 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v príslušnom znení; ďalej len „zákon o cestnej premávke“), pri skutkoch 10. a 14. neboli pristavené vozidlá na obhliadku (§ 117, § 135 zákona o cestnej premávke; pozn. pri skutku č. 15 z dôvodu zmeny zákona už taká povinnosť nebola), predmetné osoby si nemuseli vziať poradový lístok a čakať na poradie, ani na mieste uhradiť správny poplatok. Pokiaľ obžaloba poukazovala na nesplnenie povinností obžalovaného plynúce z Pokynu odboru dokladov a evidencií Prezídia Policajného zboru zo dňa 27.11.2019 o podrobnostiach o vedení evidencie vozidiel (vestník Prezídia PZ SR, čiastka 106, ročník 2019; č. I. 415 a nasl.), z vykonaného dokazovania vyplynulo, že s týmto pokynom (§ 48 ods. 3 písm. a) zákona o štátnej službe policajtov - vyžaduje sa oboznámenie policajta s pokynom) bol obžalovaný oboznámený (resp. bol naň preškolený) až dňa 02.12.2019 (t. j. po skutkoch č. 10. a 14. v zmysle obžaloby a v deň skutku č. 15. v zmysle obžaloby), avšak nemožno už určiť presne kedy v ten deň (č. I. 480; podľa odpovede ODI OR PZ SR Galanta preškolenie bolo realizované v daný deň 02.12.2019 v čase od 07.30 hod do 15.30 hod, avšak nedá sa presne určiť kedy; skutok č. 15. v zmysle obžaloby bol uskutočnený hneď ráno krátko pred 9. hodinou); z tohto dôvodu (za účelom postupu v prospech obžalovaného v nejasnosti ohľadne toho, či už dňa 02.12.2019 mohol a mal postupovať podľa Pokynu odboru dokladov a evidencií Prezídia Policajného zboru zo dňa 27.11.2019) možno podľa názoru súdu u obžalovaného uvažovať a mať za preukázané pri skutkoch 10., 14. a 15. v zmysle obžaloby nepostupovanie obžalovaného v súlade s predošlým pokynom riaditeľa odboru dokladov a evidencií Prezídia PZ SR zo dňa 17.05.2018 o podrobnostiach o vedení evidencie vozidiel (v znení pokynu odboru dokladov a evidencií Prezídia PZ SR č. 110/2018 a č. 57/2019, vestník Prezídia PZ SR, čiastka zo dňa 14.07.2019 na č. I. 370 a nasl.), s ktorým pokynom bol obžalovaný oboznámený dňa 21.05.2018 (č. I. 366), dňa 16.11.2018 (č. I. 367) a dňa 24.07.2019 (č. I. 368), a to najmä s článkami: 3 ods. 2 písm. b) a c) (kontrola údajov v žiadostiach, totožnosti osôb), 5 ods. 1 písm. a) a c) (kontrola splnomocnenia) atď.;

- tiež pokiaľ ide o objekt - záujem spoločnosti na riadnom výkone právomoci verejného činiteľa. Nakoľko obžalovaný nepostupoval tak, ako v zmysle svojich zákonných a služobných povinností mal, naštrbil tento záujem spoločnosti, ktorého súčasťou je i dôvera spoločnosti v riadny, zákonný výkon právomoci verejných činiteľov;

· a tiež pokiaľ ide o subjekt - obžalovaný je ako tzv. špeciálny subjekt na tieto účely verejným činiteľom, príslušníkom PZ SR, v čase žalovaných skutkov službu vykonávajúcim na ODI OR PZ SR Galanta (§ 128 ods. 1 Trestného zákona).

Súd však po vykonanom dokazovaní nevidel naplnenie subjektívnej stránky, v tomto prípade je zákonom vyžadovaný tzv. špecifický úmysel (spôsobiť inému škodu alebo zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech; vid' nižšie). Súd tiež nevidel v žalovaných skutkoch (ak by aj naplnili všetky znaky žalovaného pokračovacieho trestného činu) vyššiu závažnosť než nepatrnú (§ 10 ods. 2 Trestného zákona; vid' nižšie).

Pokiaľ ide z pohľadu súdu o absentujúci (zákonom vyžadovaný špecifický) úmysel na strane obžalovaného, súd uvádza, že vykonaným dokazovaním nebolo jednoznačne preukázané, že by sa obžalovaný žalovaných 3 skutkov dopustil „v úmysle spôsobiť inému škodu alebo zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech“. Znak „v úmysle spôsobiť inému škodu alebo zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech“ charakterizuje pohnútku páchatela, takže páchatel musí byť vedený touto pohnútkou (k tom vid' závery uvedené v R 25/1975); uvedený motív ako zložka subjektívnej stránky konania páchatela, ktorý iniciuje jeho konanie, musí byť preukázaný (k tomu vid' R 39/2001). Z vykonaného dokazovania súd usudzuje, že osoby, ktorých sa predmetné prepisy vozidiel týkali, obžalovaný osobne nepoznal/nekontaktoval sa s nimi (pred tým či potom; s výnimkou svedka H. pri skutku č. 15, ktorého obžalovaný poznal z minulosti, no z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že by boli v tejto súvislosti v nejakom užšom kontakte ohľadne žalovaného konania obžalovaného, všetko totiž zabezpečovala svedkyňa W. pre svojich známych Z., z pohľadu čoho je výskyt svedka H. pri skutku č. 15. v skutku len vecou náhodilosti/zhody okolností), nemal z pohľadu súdu žiaden dôvod im úmyselne privodiť výhodu v podobe uľahčeného prepisu vozidiel, čo podporuje záver súdu (plynúci z výpovede obžalovaného, svedkyne W., no i zvyšných svedkov) o tom, že skutočne jediným motívom obžalovaného bolo pomôcť svedkyňi W. ako svojej kolegyni a uľahčiť jej pri práci (kedy napr. nebola ona sama v práci, no požiadala ho vykonať ten-ktorý úkon). Nebolo v konaní preukázané, že by sa obžalovaný nejako významnejšie zaujímal, o aké osoby pri jednotlivých prepisoch ide a teda že by existoval motív na jeho konanie v zmysle zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech, či niekomu uškodiť (nebolo preukázané ani to, že by obžalovaný takto cieľil zadovážiť nejaký neoprávnený prospech svojej kolegyni Markovej) - súd usudzuje, že takto by svedkyňi W. ako svojej kolegyni pomohol nech už by sa evidenčné úkony (resp. úkony prepisu) vozidiel týkali kohokoľvek, pomáhal jej z koležiality, nie z iného motívu, bez úmyslu privodiť sebe či iným neoprávnený prospech (eventuálne spôsobiť inému škodu). Tu opätovne súd poukazuje na služobné hodnotenie obžalovaného, z ktorého plynie vzorný a aj verejnosťou veľmi pozitívne vnímaný dlhoročný výkon služby obžalovaným na ODI OR PZ SR Galanta, kedy pred žalovanými skutkami (ktoré sú v čase zakotvené v krátkom časovom slede pár dní po sebe na prelome novembra a decembra 2019) ani po nich sa ničoho takého nedopustil (disciplinárne previnenie z roku 1999 za vyvesené slúchadlo je v tomto ohľade nepodstatné). Ide jednoznačne o jednorazový exces na jeho strane (ohraničený krátkym obdobím, 3 dňami na prelome novembra a decembra 2019), spôsobený žiadosťou svedkyne W. o pomoc pri výkone služby/uskutočnení evidenčného úkonu (resp. úkonu prepisu) vozidla, kedy nič z vykonaného (a obžalobou navrhnutého) dokazovania nenasvedčuje úmyslu na jeho strane dopustiť sa žalovanej trestnej činnosti (a už vôbec nie zákonom v § 236 ods. 1 Trestného zákona vyžadovaného špecifického úmyslu). Tu súd poukazuje aj (i) na výpoveď samotného obžalovaného i svedkyne W., z ktorých plynie, že na ODI OR PZ SR Galanta nebolo nič výnimočné, ak si kolegovia vypomáhali, kedy napr. jeden obhliadol vozidlá aj za ostatných (ak potom obžalovaný „slepo“ dôveroval svedkyňi W., že splnenie zákonných predpokladov na prepisy vozidiel preverila, a vykonaním úkonov jej chcel pomôcť pri výkone služby, takáto verzia obhajoby je podľa názoru súdu plne uveriteľná a odrážajúca podľa všetkého realitu na ODI OR PZ SR Galanta zistenú vykonaným dokazovaním), a tiež na (ii) skutočnosť, že takto „vypomohli“ svedkyňi Markovej aj jej a obžalovaného kolegovia Q. F. N., t. j. vzájomné vypomáhanie si a „slepá“ dôvera na ODI OR PZ SR Galanta medzi kolegami nebolo (s ohľadom na porušenie zákonných/služobných povinností) len a jedine excesom na strane obžalovaného, skôr išlo o kolektívnu stratu ostražitosťi pri výkone služby.

Ak by aj súd z vykonaného dokazovania mal za naplnené všetky znaky žalovaného pokračovacieho prečinu (čo však nemal, ako plynie z predošlého odseku), tak podľa názoru súdu všetky 3 žalované skutky (č. 10., 14. a 15.) nedosahujú nielen každý samostatne, no ani len v ich súhrne (ako pokračovací čin) intenzitu prečinu, v tomto prípade úmyselného trestného činu zneužívanie právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona (no ani iného trestného činu); súd aplikoval v tomto prípade § 10 ods. 2 Trestného zákona, kedy za použitia tzv. materiálneho korektívu súd nevidí

závažnosť daných skutkov (ani v ich súhrne) vyššiu než nepatrnú, a to vzhľadom na (i) spôsob ich vykonania resp. okolnosti, za ktorých boli spáchané (obžalovaného, ktorý pred tým ani potom sa ničoho takého nedopustil a v rámci hodnotenia jeho práce je možné badať vzorné a verejnosťou veľmi pozitívne vnímané dlhoročné plnenie si svojich služobných povinností na ODI OR PZ SR Galanta, požiadala o skutky svedkyňa W., ktorej v rámci kolegiálnej výpomoci obžalovaný takto pomohol po uistení z jej strany, že splnenie zákonných podmienok v jednotlivých prípadoch si „postrážila“ ona), (ii) jeho následky (dokazovaním neboli zistené skutočnosti nasvedčujúce tomu, že by prepisy vozidiel súviseli s nejakou inou trestnou činnosťou či už majetkovou alebo inou, ktorej by malo byť skrze tu žalované skutky nejakou inou napomáhané; tým súd samozrejme nijak nezľahčuje následok v podobe so zákonom rozporného vykonania úkonov prepisu vozidiel, kedy neboli splnené všetky zákonné predpoklady na taký úkon) a (iii) pohnútku páchatel'a či mieru zavinenia na jeho strane, nakoľko nebolo preukázané, že by osoby, ktorých sa evidenčné úkony (resp. prepisy) vozidiel pri skutkoch 10., 14. a 15. týkali, obžalovaný nejakou osobne poznal resp. sa s nimi bližšie kontaktoval s cieľom im takto napomôcť k neoprávnenej výhode (i keď svedok H. sa s obžalovaným poznajú z minulosti - k tomu viď konkrétnejšie v odrážke vyššie); ako možno vyabstrahovať z výpovede samotného obžalovaného ako i svedkyne W., súd vidí pohnútku na strane obžalovaného len takú, že chcel danej svedkyňi ako svojej kolegyni pomôcť pri výkone služby, pričom však zanedbal ostražitosť pri dohliadnutí na splnenie zákonných podmienok a spoľahol sa bez adekvátnych dôvodov na tvrdenie danej svedkyne/svojej kolegyně, že všetko je z pohľadu zákonných predpokladov v poriadku (čo mala skontrolovať/garantovať podľa ich dohody ona); súd poukazuje tiež na v rámci vykonaného dokazovania oboznámené disciplinárne odsťahanie kolegov obžalovaného a svedkyne W., a to osôb Q. F. N., ktorí taktiež (ako obžalovaný) na žiadosť svedkyne W. (ako ich kolegyně) vykonali evidenčný úkon vozidla bez splnenia zákonných predpokladov na taký úkon - kvalitatívne medzi konaním osôb Q. a N. (každý mal po jednom takom skutku) a konaním obžalovaného (ktorý mal v priebehu krátkeho času, zopár dní po sebe, tri také skutky), súd nevidí žiaden rozdiel, rozdiel je len kvantitatívny (p. Q. - 1 skutok, p. N. - 1 skutok, obžalovaný - 3 skutky), no ten v tomto prípade nezvyšuje podľa názoru súdu závažnosť konania obžalovaného (vzhľadom na vyššie uvedené okolnosti prípadu, osobu obžalovaného atď.) nad úroveň nepatrnú (§ 10 ods. 2 Trestného zákona). Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovaný je bez pochyb cennou súčasťou tímu ODI OR PZ SR Galanta (vzhľadom na veľmi pozitívne jeho hodnotenie za ostatné roky), kedy ani 3 skutky (č. 10., 14. a 15. v zmysle obžaloby) kvalitatívne neposúvajú jeho tu žalované konanie do roviny trestnoprávnej; ak sa pri rozhodovaní o uložení disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 2 zákona o štátnej službe policajtov prihliada aj na doterajší postoj policajta k plneniu služobných povinností, súd nevidí dôvod, prečo by dané nemal brať do úvahy aj pri úvahe o kvalitatívnej závažnosti skutku (§ 10 ods. 2 Trestného zákona). Navyše, z pohľadu elementárnej spravodlivosti súd nevidí priestor pre odsúdenie obžalovaného za tu žalované skutky (berúc do úvahy vyššie uvedené okolnosti prípadu a osobu obžalovaného ako svedomitého dlhoročného pracovníka ODI OR PZ SR Galanta, ktorého motívom/pohnútkou bolo len vypomôcť kolegyni, kedy sa neprimerane a neprofesionálne spoľahol na to, že splnenie zákonných podmienok na vykonanie evidenčného úkonu „postrážila/garantovala“ ona), ak jeho kolegovia p. Q. a p. N. neboli odsťahaní v trestnom konaní, ale „len“ disciplinárne potrestaní (de facto a stroho laicky povedané „za to isté“, len nie v počte 3 skutky ale 1 skutok) zrážkou 5% z platu na dobu 1 mesiaca (ak by súd nebral vyššie uvedeným spôsobom do úvahy špecifické okolnosti prípadu a informácie získané z dokazovania o osobe obžalovaného a jeho pôsobení na ODI OR PZ SR Galanta a vyriekol by odsudzujúci rozsudok v tejto veci, išlo by podľa názoru súdu v porovnaní so sankciami, ktorými štát „odmenil“ konanie B. Q. F. B. N., o neobhájiteľnú disproporciu a v konečnom dôsledku nespravodlivosť na ťarchu obžalovaného).

Pokiaľ ide o postoj obžaloby a obhajoby v tomto konaní, existencia skutkov definovaných obžalobou nebola v podstate sporná, sporná bola (i) závažnosť skutkov (či dosahujú intenzitu trestnej činnosti) a (ii) existencia zákonom vyžadovaného špecifického úmyslu na strane obžalovaného (úmysel zadovážiť sebe/iným neoprávnený prospech). Z vyššie uvedeného je zrejmé, že súd sa po vykonanom dokazovaní, berúc do úvahy vyššie popísané špecifické okolnosti prípadu/obžalovaného, priklonil na stranu obhajoby. Pokiaľ v rámci záverečnej reči prokuratúra predložila verejne dostupný rozsudok Okresného súdu Poprad zo dňa 12.09.2016 sp. zn. 6T/30/2015 a k nemu prislúchajúce uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 06.09.2017 sp. zn. 6To/8/2017, k danému súd uvádza, že (i) nimi viazaný nie je, no (ii) každopádne nemá dôvod s nimi nesúhlasiť (po ich prečítaní) - na prípad obžalovaného však závery súdov v nich uvedené plne aplikovateľné nie sú, vzhľadom na špecifické okolnosti prípadu (aplikovateľné sú však plne na vec vedenú pred tunajším súdom pod sp. zn. 27T/71/2021 voči tam obžalovanej, tu svedkyňi V. W., ktorá bola za rovnaký druh trestnej činnosti právoplatne odsúdená; ako je už uvedené

vyššie); obžalovaný totiž nedohadoval uskutočnenie skutkov či už s obžalovanou alebo osobami, ktorých sa prepisy resp. evidenčné úkony vozidiel týkali, jeho zámerom/motívom/pohnútkou (ako vyplynulo pre súd z vykonaného dokazovania) bolo pomôcť kolegyni (svedkyni W.), pričom sa neprimerane (neprofesionálne) spoľahol na jej uistenie, že na splnenie podmienok na také prepisy vozidiel dohliadla ona (tomuto záveru súdu nasvedčuje aj doterajší život, osobný i služobný, obžalovaného - bez záznamu v odpise registra trestov, aktuálne bez priestupkových záznamov, výborné služobné hodnotenie za ostatné roky).

Nakoľko žalované skutky (č. 10., 14. a 15. v zmysle obžaloby) nie sú podľa názoru súdu trestným činom, skúmal, či by mohlo ísť v tomto prípade o disciplinárne previnenie obžalovaného ako policajta. Podľa § 48 ods. 3 zákona o štátnej službe policajtov medzi povinnosti policajta patrí (ako je už uvedené vyššie) aj (okrem iného)

plniť svedomite úlohy (uložené mu ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi; tiež rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak bol s nimi riadne oboznámený) či vykonávať štátnu službu osobne, riadne a včas a tiež nestranné. Podľa § 52 zákona o štátnej službe policajtov disciplinárnym previnením je zavinené porušenie povinností policajta, pokiaľ nie je trestným činom alebo priestupkom. Ako je už uvedené vyššie, súd z vykonaného dokazovania videl naplnenie objektívnej stránky žalovaného pokračovacieho trestného činu v tom zmysle, že v daných troch prípadoch obžalovaný vykonal svoju právomoc (pokiaľ ide o evidenčné úkony ohľadne vozidiel) spôsobom odporujúcim zákonu a služobným povinnostiam. Zavinenie na jeho strane možno badať podľa názoru súdu v tom, že vedel, že ak mu svedkyňa W. neposkytla pravdivé informácie o tom, že preverila zákonné predpoklady na vykonanie evidenčného úkonu, môže z jeho strany dôjsť k porušeniu zákona, ale evidentne bez primeraných dôvodov sa spoliehal, že svedkyňa W. skutočne zabezpečila naplnenie zákonných predpokladov na vykonanie úkonu prepisu vozidiel (ona však nezabezpečila prítomnosť osôb, riadne splnomocnenia, prezretie vozidiel v prípade skutkov 10. a 14.), a teda že ak on sám vykonaná prepisy vozidiel, tak také porušenie zákona nespôsobí; obžalovaný tak stratil ostražitosť v prospech kolegiality, čo malo za následok neprofesionálny a protizákonný výkon služby na jeho strane. Z tohto pohľadu skutky 10., 14. a 15. v zmysle obžaloby by podľa názoru súdu mal iný orgán prejednať ako disciplinárne previnenie.

Avšak podľa § 57 zákona o štátnej službe policajtov za disciplinárne previnenie možno uložiť disciplinárne opatrenie len do dvoch rokov odo dňa spáchania disciplinárneho previnenia (skutky 10., 14. a 15. v zmysle obžaloby sú datované 11/2019 a 12/2019). Nakoľko teda dospel súd k názoru, že žalované skutky (10., 14. a 15.) nie sú trestným činom, ale mali by byť prejednané ako disciplinárne previnenie podľa zákona o štátnej službe policajtov (vzhľadom na postavenie obžalovaného ako príslušníka PZ SR, ktorý sa žalovaných skutkov dopustil pri a v rámci výkonu služby na ODI OR PZ SR Galanta), za iných časových okolností by súd postúpil vec na prejednanie príslušnému orgánu v zmysle zákona o štátnej službe policajtov. Keďže však od spáchania skutkov 10., 14. a 15. došlo ku dňu vyhlásenia tohto rozsudku pred viac ako dvoma rokmi (pozn. súdu: obžaloba bola na súd podaná necelé dva mesiace pred uplynutím prekluzívnej dvojročnej lehoty v zmysle § 57 zákona o štátnej službe policajtov), nezostávalo súdu nič iné, len siahnuť po oslobodzujúcom rozsudku podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku - obžalovaného teda súd spod obžaloby oslobodil, nakoľko žalované skutky nie sú trestným činom, pričom postup podľa § 280 ods. 2 Trestného poriadku z dôvodu preklúzie zakotvenej v § 57 zákona o štátnej službe policajtov nepriehádzal z časových súvislostí prípadu do úvahy.

Pre úplnosť súd uvádza, že oslobodzujúci výrok tohto rozsudku neznamená ani v najmenšom, že by súd konanie obžalovaného pretavené do skutkov 10., 14. a 15. obžaloby akokoľvek aproboval či schvaľoval - aj touto cestou súd obžalovanému dôrazne vytyka jeho konanie pretavené do skutkov 10., 14. a 15. obžaloby, nakoľko ako príslušník PZ SR (a pracovník ODI OR PZ SR Galanta) tak konať nemal, keďže nešlo o konanie súladné s povinnosťami policajta pri výkone služby. Ak bude služba u obžalovaného pokračovať, je nevyhnutné, aby ju obžalovaný vykonával bezvýhradne v súlade so svojimi zákonnými/služobnými povinnosťami a v žiadnom prípade sa nespoliehal na uistenia iných, ani kolegov, že nimi od obžalovaného žiadané konanie/úkon bude súladné s potrebou riadneho a zákonného výkonu služby (t. j. nerezignoval na vlastné preverenie splnenia zákonných podmienok na ten-ktorý úkon, nerezignoval na potrebu vlastnej ostražitosti pri výkone služby, nespoliehal sa na kolegialitu), ale sám tú ktorú situáciu vyhodnotil a následne konal bezvýhradne a len v súlade s predpismi upravujúcimi riadny a zákonný výkon služby. Riadny/zákonný výkon služby je totiž nevyhnutný pre riadne fungovanie štátu, anarchia

v malom môže časom viesť do anarchie vo väčšom, k postupnému nahlodávaniu základov právneho štátu, čo nie je v žiadnom prípade želaným ani tolerovateľným javom.

Z dôvodov uvedených vyššie rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Galanta. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku). Odvolanie má odkladný účinok (§ 306 ods. 2 Trestného poriadku).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku),
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe (§ 307 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku), a to len vo svoj prospech (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku); v mene obžalovaného je oprávnený odvolanie podať aj jeho obhajca (§ 44 ods. 2 Trestného poriadku),
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenec, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku),
- zákonný zástupca, opatrovník a obhajca obžalovaného, ktorý je pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku),
- orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech (§ 345 ods. 1 Trestného poriadku),
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku), a to v neprospech obžalovaného (§ 308 ods. 1 Trestného poriadku),
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307 ods. 1 písm. d/ Trestného poriadku).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba (§ 307 ods. 2 Trestného poriadku).

Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala (§ 316 ods. 1 Trestného poriadku).